

Takto sa na Vianoce pripravovali deti v školskej družine. Viaceré z nich sa tiež zapojili do veľkej vianočnej ankety. O tom, čo by chceli nájsť pod vianočným stromčekom, sa dočítate na str. 6.

Pohyblivý betlehem priťahuje Srňancov i cezpoľných

Betlehem nachádzajúci sa v kostole je oddávna pýchou našej obce. Chýr o ňom sa dostal dokonca za hranice našej krajiny. Zoznámte sa jeho históriou. My farníci z Horného Srnia by sme mali vedieť ako vznikol, veď je známy aj u susedov.

Pochvalne sa o ňom vyjadruje česká web stránka Turistika.cz: „V dedine Horné Srnie sa nachádza Kostol sv. Jána Nepomuckého (...). Kostolík je vo vnútri pekne upravený, teraz na Vianoce je krásne vyzdobený, ale kvôli čomu sem ľudia v čase Vianoc hlavne chodia, je malý, pestrofarebný, pohyblivý betlehem.“

Nebolo ľahké nájsť ľudí, ktorí si pamätajú a sú ochotní porozprávať históriu vzniku a rekonštrukcie nášho betlehema. Prvé kroky pátrania preto viedli k rodine Papierníkovej (Kostelníkovej), ktorej život bol a aj doteraz je spätý s dianím v kostole. Pán Silvester Papierník ma nasmero-

val na svoju sestru pani Terku Kebískovú, ktorá si podľa jeho slov najlepšie pamätá a všetko zapisuje. „Pán Farár Augustín Turček bol pohodový, spoločenský človek. Na fare žil síce v skromných podmienkach, ale v kostole sa snažil stále budovať. Jeho budovateľské plány väčšinou vznikli, keď sedel na lavičke pri kostole. Tu mu napadla aj myšlienka zhotoviť veľký betlehem, ktorý by sa pohyboval. Pôvodne býval na oltárikú na dievčenskej strane pri Panenke Márii položený drevený betlehem - maštal'ka so svätou rodinou. Na zemi bol umiestnený aj Mundinko - soška, ktorá ďakovala, keď mu farníci dali kovovú korunu, kývala hlavou, čo bolo pre deti veľkou zábavou.“

Pohyblivý betlehem v Hornom Srní vyrábali a inštalovali pravdepodobne v rokoch 1958 - 1960 majster sochár z Moravy (Štítná-Popov). Sošky a zvieratá modeloval a maľoval na fare a spával u Ondreja Papierníka

na Súhradskej ulici. Drevené konštrukcie - stoly sa vyrábali u Kamila Kubíčka Na Hornom Konci. Na drevené stoly sa zhotovila oceľová konštrukcia z tzv. zajačieho pletiva a tá sa potiahla textilnou látkou, vrecovinou. Na pripravený podklad sa potom zo sadry tvarovala jaskyňa, maštal'ka a celé mesto. Domčeky vyrezávali z tenkej preglejky Ondrej Masarčín, Ján Mierny, Anton Lipták a pomáhali aj vtedajší miništranti Hošovci, Cyril Kebísek a iní. Elektrickú inštaláciu a mechaniku zabezpečoval Anton Húserka od svätého Janka - ulica Súhradská a Ján Kašuba. Najviac však pomáhali chlapi z rodiny Papierníkovej: Jaroslav, Cyril a Vít.

Pred Vianocami išli miništranti do hory nabráť čerstvého machu, z ktorého uložili pasienky a prírodu pre ovečky. V tom čase miništrovali: Jozef Kebísek, Ján Svedek, Ján Mierny, Julian Kebísek, Jozef Papierník, Vít Marton.

Pokračovanie na str. 5

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach v mesiacoch september až december 2016 prijalo tieto uznesenia:

SCHVÁLILO

Rozpočtové opatrenie č. 5/2016 podľa predloženého návrhu.

Predloženie žiadosti o NFP v rámci Výzvy č. V Prezídia Policajného zboru 2016 na realizáciu projektu „Osvetlenie existujúcich priechodov pre chodcov v obci Horné Srnie a nákup mobilného dopravného ihriska“.

Zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie projektu vo výške 10 % z celkových nákladov projektu, t. j. vo výške 1 849,- eur.

Prenájom pozemku – pozemok s výmerou 450 m² – časť parcely č. 2052 v k.ú. Horné Srnie z dôvodu hodného osobitného zreteľa Andrejovi Galikovi, bytom Velká Losenice 53, Česká republika.

Dôvod hodný osobitného zreteľa: Pozemok už viac ako 15 rokov užíva rodina p. Galiku. Pozemok je pre obec v súčasnej dobe nevyužitelný. Nájom je pre obec výhodný, keďže nemusí pozemok udržiavať, kosiť. Problém je aj s horšou dostupnosťou.

Prenájom nebytových priestorov: nebytové priestory – fotografický ateliér – s výmerou 38 m², plus 10 m² podiel na

spoločných priestoroch na poschodí v budove zdravotného strediska, súp. č. 164, parc. č. 1635/37 z dôvodu hodného osobitného zreteľa firme Pure Photography, s. r. o., Považská 1706/35, Trenčín, IČO: 48235377.

Dôvod hodný osobitného zreteľa: Podpora služby pre obyvateľov obce – fotografický ateliér. Neúspešné predchádzajúce verejné súťaže na prenájom priestorov. Dlhší čas neprenajatý priestor.

Poskytnutie jednorazovej sociálnej dávky vo výške 99,58 eur.

Predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok (NFP) s cieľom realizovať projekt „Bevlava – Spojme kultúrne dedičstvá na Slovensku a v Čechách pohodlne na bicykli“, ktorého cieľ sú v súlade s platným územným plánom obce a platným programom hospodárskeho rozvoja a sociálneho rozvoja obce.

Prenájom nebytových priestorov: nebytové priestory – predajňa pečiva – s výmerou 37,5 m², plus 10 m² podiel na spoločných priestoroch na poschodí v budove zdravotného strediska, súp. č. 164, parc. č. 1635/37 z dôvodu hodného osobitného zreteľa pani Simone Hellebrandt, Za kostolom 762/1, Horné Srnie.

Dôvod hodný osobitného

zreteľa: Podpora predaja zdravej výživy. Neúspešné predchádzajúce verejné súťaže na prenájom priestorov. Dlhší čas neprenajatý priestor.

Prenájom nebytových priestorov: nebytové priestory – kaderníctvo – s výmerou 30,8 m², plus 10 m² podiel na spoločných priestoroch na poschodí v budove zdravotného strediska, súp. č. 164, parc. č. 1635/37 z dôvodu hodného osobitného zreteľa slečne Kataríny Varčekovej, Železničná 132/3, Horné Srnie.

Dôvod hodný osobitného zreteľa: Podpora žiadanej služby – kaderníctvo. Neúspešné predchádzajúce verejné súťaže na prenájom priestorov. Dlhší čas neprenajatý priestor.

Rozpočtové opatrenie č. 6/2016 podľa predloženého návrhu.

Rozpočet obce vrátane programov a podprogramov na rok 2017.

Všeobecne záväzné nariadenie č. 4/2016 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Horné Srnie.

Všeobecne záväzné nariadenie č. 5/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi.

Plán činnosti hlavnej kontrolórky obce na I. polrok 2017.

Plán zasadnutí obecného zastupiteľstva na rok 2017.

Zmenu prílohy č. 1 k Organizačnému poriadku Obecného úradu v Hornom Srní – organizačnej štruktúry.

Prenájom nebytových priestorov: nebytové priestory – kaderníctvo – s výmerou 39 m², na poschodí v budove kultúrneho domu, Súhradská 381/8, Horné Srnie, parc. č. 833/33 z dôvodu hodného osobitného zreteľa pani Janke Jánošíkovej, Zbeziarska 283/13, Horné Srnie, IČO: 17660301.

Dôvod hodný osobitného zreteľa: Podpora služby pre obyvateľov obce – kaderníctvo. Priestory boli doteraz prázdne. Ekonomicky je výhodnejšie, aby boli priestory využívané.

Uzatvorenie Záložnej zmluvy na obchodný podiel jednotlivých záložcov v zmysle ustanovenia §11 zák.č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a potvrdzuje, že boli splnené podmienky požadované právnymi predpismi pre platné zriadenie záložného práva podľa Záložnej zmluvy.

ZOBRALO NA VEDOMIE

Čerpanie rozpočtu obce za I. polrok 2016.

Upozornenie prokurátora k VZN č. 7/2008 o poskytovaní dotácií.

Výročnú správu ku konsolidovanej účtovnej závierke Obce Horné Srnie za rok 2015.

Správu hlavnej kontrolórky obce o činnosti za II. polrok 2016.

Viacročný rozpočet obce vrátane programov a podprogramov na roky 2018 – 2019.

Stanovisko hlavného kontrolóra obce k návrhu rozpočtu obce Horné Srnie na rok 2017 a viacročnému rozpočtu na roky 2018 – 2019.

NESÚHLASILO

S poskytnutím jednorazovej dávky v hmotnej núdzi z dôvodu neuhradených záväzkov voči obci.

POVERILO

Starostu obce odpovedať na žiadosť p. Barbory Tinákovskej a informovať ju o nemožnosti priameho predaja z dôvodov obmedzení predaja podľa zákona o majetku obcí.

Starostu obce pripraviť podklady k ponukovému konaniu na odpredaj pozemkov pre bytové spoločenstvá bytových domov Za kostolom.

VYHOVELO

Protestu prokurátora proti článku 3 odsek 5, odsek 6 Všeobecne záväzného nariadenia obce Horné Srnie číslo 1/2014 o bližších podmienkach držania psov v obci Horné Srnie.

Kompletnú zápisnicu nájdete na www.hornesrnie.sk

Silvia Kebísková, OcÚ

Starostovi k jubileu

Mať jubileum, to je akoby znova sa narodiť. Múdrejší, ľudsky krajší, skúsenejší. Spriadať krehkú niť a žiť odznovu. Život, čo teší, aj ten, čo bolí. Na smutné nemyslieť a krásne deliť tromi.

Človek, ktorému chceme blahoželieť, má za sebou šesťdesiat jesení. Zanecháva za sebou stopy hodné nasledovania: v rodine, v práci, medzi občanmi. Nie každý deň je nedeľa. Človek sa občas postretá s ľuďmi, ihlami pichlavými, no náplast na tie rany nájde len medzi nimi. Našťastie na to zlé hneď zabudne a to pekné, dobré a pozitívne mu zostáva dlho v pamäti.

60 rokov. Je to veľa či málo? Dost na spomienky, málo na život, na lásku, na všetko, čo treba dokončiť či len načať.

Prajeme mu, nech ho nikdy neopúšťa dobrá nálada a optimizmus, nech má okolo seba vždy kopec ľudí, ktorí ho majú radi a ktorí mu prajú. Želáme pevné zdravie, veľa pohody, vnútorného svetla a tepla. Ďakujeme za všetko, čo robí pre svoju obec a ľudí v nej.

Blahoželáme

Život je poskladaný z mnohých dní, ktoré prinášajú svoje radosti aj bežné starosti. Z času na čas však príde v živote každého človeka deň, ktorý je niečím výnimočný. Jeden takýto výnimočný deň bol v mesiaci október aj pre **Mgr. Floriána Jantoláka**, pretože oslávil životné jubileum.

Jeho meno je spojené hlavne s našou základnou školou. Vždy to bol obľúbený pán učiteľ a mnoho rokov pán riaditeľ, ale i zaniatený športovec, futbalista, predseda záhradkárov a hlavne veľký folklorista a vtipkár.

K jeho životnému jubileu mu želáme pevné zdravie, spokojnosť, pohodu a vždy dobrú náladu.

red

V tomto roku sme uvítali do života 22 našich nových občanov. Malým drobčekom prajeme, aby v zdraví vyrastali v spokojných rodinách a ich rodičom želáme radosť zo svojich ratolestí.

Október - Mesiac úcty k starším

Jeseň je obdobím farebných umeleckých diel prírody. Stromy ohromujú pestrými farbami. Takýmto krásnym umeleckým dielom je aj človek v jeseni života. Tvaroval a formoval ho majster život svojimi skúškami, radostami, ale aj starosťami.

V mesiaci úcty k starším pripravila naša obec v spolupráci so Sociálnou komisiou pri OZ posedenie pre našich občanov nad 75 rokov a zároveň aj pre viacdetné mamičky a mamičky, ktoré darovali domov iným deťom.

Hostí privítal starosta obce Jozef Húserka. Slávnostný príhovor predniesla zástupkyňa starostu obce Jarmila Pavlačková, ktorá vyjadrila úctu našim „zrelým občanom“ ľudovou múdrosťou:

„Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok.
Človek je krásny i s jeho vráskami a bielymi vlasmi.
Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi...“

Naším babičkám a deduškom poprial, aby VŠETKY dni ich života boli naplnené zdravím, šťastím a spokojnosťou, aby nikdy neboli sami a aby vždy mali niekoho pri sebe: niekoho o koho sa môžu oprieť, niekoho, komu nevadí, že pamäť už toľko neslúži, že trocha i sluch odchádza, že niektoré trasúce ruky kavičky troška vylejú, niekoho, kto ich má jednoducho RÁD.

Po slávnostnom príhovore vystúpil OZ FS Senior Vršatec a domáci folklórny krúžok Kamenček, teda vnúčatka a pravnúčatka našich dôchodcov, na ktorých výchove sa isto podieľali a veľakrát im nahradzovali rodičov.

Posedenie sa nieslo vo výbornej nálade a radosti zo stretnutia. Porozprávali sa a s chuťou si aj zaspievali.

Aj sociálna komisia sa pripája ku gratulácii a želá našim starším občanom, nech je jeseň ich života popretkávaná pevným zdravím, radosťou a potešením zo svojich najbližších

Sociálna komisia pri OZ

Otázky občanov

Odpovedá Jozef Húserka,
starosta obce

V čase odchodov ranných autobusov zo zastávky pri lávke je miesto na odkladanie bicyklov plne obsadené. Ľudia, ktorí idú na neskorší autobus, si musia svoje bicykle opierať o okolité stĺpy, stromy aj ploty. Bolo by možné rozšíriť plochu na odkladanie bicyklov a tiež ju zastrešiť (podobne ako je to v areáli školy)?

V budúcom roku bude realizovaná investičná akcia Rekonštrukcia miestnych komunikácií a chodníkov. Pri tejto akcii plánujeme upraviť vstup na lávku, rozšíriť a nadstrešiť priestor na odkladanie bicyklov.

Čakáme aj na výzvy z operačných programov na zlepšenie vybavenia a dobudovanie cyklotrás.

Kedy uplynie „prechodné“ obdobie, počas ktorého môžu po cyklotrase chodiť aj motocykle a automobily, a stane sa z nej plnohodnotná cyklotrasa so zákazom vjazdu motorových vozidiel?

Pretože táto komunikácia bola budovaná ako Dobudovanie dopravnej infraštruktúry Horné Srnie – Brumov-Bylnice, neexistuje žiadne „prechodné“ obdobie a je len otázkou

disciplinovanosti občanov Horného Srnia, kedy prestanú z rôznych, niekedy nepochopiteľných, dôvodov chodiť po tejto komunikácii traktormi, osobnými autami a motocyklami.

Cesta je obslužnou a prístupovou cestou pre ľudí, ktorí v týchto odľahlých častiach obce bývajú. Preto neplánujeme cestu pre dopravu úplne uzavrieť.

Trávnaté plochy v našej obci sú dlhodobo zanedbané. Potôčik na Prúdoch bol pokosený len zhruba do polovice, koryto rieky je zarastené a bývalá trávnatá plocha na Letnej sa zmenila na les náletových drevín a domov si tam našli diviaky. Je možné túto situáciu riešiť? Ak to nie je v právomoci obce, mohlo by sa to posunúť kompetentným?

Netuším, čo sa myslí pod trávnatými plochami a čo je dlhodobo zanedbané.

Potôčik na Prúdoch sme kosili minimálne 2-krát, bol vyčistený potok Na Hornom konci.

Z dôvodu daždivého počasia sme kosili niekoľkokrát park, priestory okolo kultúrneho domu, park pred školou, parčík pred obecným úradom, vrátane strihania kríkov, priestory okolo bytoviek (máme 38 bytov), pri zdravotnom stredisku, pri autobusových zastávkach, nový a starý cintorín, zelenú plochu Na Hornom konci a cca 5 km okolo cyklotrasy (aj smerom do Nemšovej po lávku), pri kyselke, atraktívne miesta – pri bunkri, na píle, pri penkách, na Zábave, priestor na hranici SR – ČR, parkovisko pri lávke Čakanov, od mosta po križovatku na ulici Mostová, od horného mostu škarpu a priestor pri ceste až po rodinný dom Martiškových na ulici Kamenecská, od nového cintorína ulicu Krem-

ničnú. **To je v správe obce.** Obec má na túto prácu vrátane údržby zdravotného strediska, kultúrneho domu, cintorína a 38 bytov, údržby rozhlasu a verejného osvetlenia, údržby komunikácií a každodenného robenia poriadku po nedisciplinovaných občanoch (pri hniezdach separovaného zberu odpadu a zbernom dvore...) štyroch manuálnych pracovníkov.

Riečisko a priľahlé pozemky sú majetkom Slovenského vodohospodárskeho podniku, a to vrátane trávnatej plochy na Letnej. V roku 2017 bude na podnet obce vykonaný čiastočný výrub náletových drevín v priestore priemyselnej zóny a v priestore od dolnej lávky po Dubčakov stav.

Pozemky okolo cesty I/57 sú v správe Slovenskej správy ciest Žilina. Na základe petície a rokovaní boli urobené niektoré úpravy, ktoré trocha zlepšili stav. Možno sa začiatkom budúceho roku podarí na podnet obce vyrezať aj stromy okolo cesty I/57, ktoré ohrozujú zdravie a život užívateľov tejto cesty prvej triedy. Stromy sú na pozemkoch SSC Žilina a SVP Povodie Váhu Piešťany, s ktorými bolo za týmto účelom uskutočnené jednanie.

Priestor za tenisovými kurtami, kde vyvážajú neporiadok iba občania býajúci na ul. Družstevná a Prúdok (lebo nikto zo stredu obce nepôjde s fúrikom za kurty) je majetkom SBUL Nemšová.

Pozemky od DSS Lipovec na Vášok majú svojich majiteľov, ktorí sú povinní ich udržiavať nezaburinené. Kompetencie na to má pozemkový odbor Okresného úradu v Trenčíne.

Každý rok majiteľov zanedbaných pozemkov (hlavne správu ciest, vodohospodársky podnik a železnice)

oslovujeme. Ich odpoveď znie: Po pridelení finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu pokosíme, resp. upravíme.

Nemôžeme robiť túto údržbu, lebo to nie je v našom majetku, nemáme na to ani finančné prostriedky, ani personál.

Minulý rok sa riešila otázka umiestňovania ľudí do miestneho domovu sociálnych služieb, niekdajšieho domova dôchodcov. Konala sa aj petícia, na základe ktorej by mali byť občania našej obce prednostne prijatí do tohto zariadenia. Osobná skúsenosť ale hovorí niečo iné – naši občania uprednostnení nie sú. Môžete sa k tomu vyjadriť?

Ako sme už viackrát zverejnili pri samotnom predjednávaní petície, v obecných novinách Lipovec aj pri osobných stretnutiach s nespokojnými ľuďmi, zriaďovateľom DSS Lipovec je Trenčiansky samosprávny kraj (predtým od delimitácie v roku 1992 Okresný úrad Trenčín).

Obec nemá žiadnu právomoc určiť alebo akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovať poradie, resp. zasahovať do právomocí zriaďovateľa ani umiestnenia osôb z obce do tohto zariadenia.

Autobusová zastávka pri lávke by si vyžadovala rekonštrukciu – strecha je deravá, dosky, na ktorých sa má sedieť, sú poodtrhané a žiadal by sa aj nový náter. Neplánuje sa jej oprava?

V roku 2017 opravíme zlú konštrukciu strechy autobusovej zastávky, obnovíme náter a opravíme drevené sedadlá.

Mikuláš prišiel obdarit' dobré deti

Svätý Mikuláš bol biskupom v Myre. Patrí k svätým, ktorí požívajú úctu po celom svete. Bol známy tým, že vykonával dobré skutky, pomáhal ľuďom, ktorí to potrebovali, ale nik ho pritom nevidel. Vždy sa nenápadne vytratil a ľuďom, ktorým pomohol, nedoprial ani šancu, aby sa mu mohli za jeho skutky poďakovať.

Taký dobrý Mikuláš zavítal v sobotu 3. 12. 2016 aj do našej obce, presne do amfiteátra v parku. Urasený Mikuláš so skutočnou bradou a s košíkom plným sladkostí kráčal hrdvo v sprievode krásnych anjelov. Popri tomto vzácnom sprievode poskakovali a pobehovali strapatí čerti, ktorým sa až z kopýtok iskrielo. Boli veľmi dobre pripravení – mali so sebou i špeciálne zhotovený vozík s klietkou pre zlé deti. Moderátorka Dáša privítala vzácných hostí a pozvala na pódium deti z folklórneho krúžku Kamenček, ktoré si práve čistili čižmičky a čakali na Mikuláša. Ten si vyhlíadal cestičku medzi dievčencami s lampášmi a spolu s čertom sa vybrali za malými folkloristami. Tí najmenší sa však čerta riadne vyľakali, a tak sa na vystúpení objavili aj nefalšované slzičky. Napokon však prekonal svoj strach a zaspievali Mikulášovi veselé pesničky. Nakoniec si s ním na pódiu aj zatancovali a roztancovali aj malé deti pod pódium.

Po programe Mikuláš rozdal našim najmenším balíčky a rozsvietil vianočný strom-

ček. Odštartovala sa skutočná vianočná nálada.

Nechýbal ani predajný stánok s výrobkami našich žiakov z krúžku šikovných rúk. Anjeli, stromčeky, svietniky, ozdoby z modelovacej hmoty, maľované obrázky na dreve, servítkovou metódou zdobené lopáriky a iné ozdoby budú skrášľovať naše domácnosti. Vyrábali ich z rôznych materiálov a viacerými technikami. Znova nás prekvapili svojou nápaditosťou a zručnosťou.

Výťažok z tohto predaja podporuje občianskemu združeniu SAVIO, ktoré každoročne organizuje zbierku Tehlička na podporu chudobných.

Pribudli aj výrobky našich detí, ktoré navštevujú Základnú umeleckú školu v Nemšovej.

Rodičia aj so svojimi ratolesťami sa mohli zahriať chutným vianočným punčom. Nielen deti dostali darček, ale prítomným ženám boli rozdane háčkované snehové vločky od šikovných gazdiniiek a zdobené medovníčky od perníkárky.

Ďakujeme Mikulášovi a jeho sprievodu, že ani tento rok na naše deti nezabudol. O tom, že máme dobré deti, svedčí i to, že čerti odišli s prázdnyim vozíkom. Jednoducho, nemali koho zobrať.

Vďaka patrí všetkým, hlavne hasičom, ktorí spolu s partiou nadšencov a v spolupráci s obcou a Kultúrnou komisiou pri OZ tento pekný večer pripravili.

Teda vďaka všetkým, ktorí pomáhali a obetovali sa ako svätý Mikuláš.

Jarmila Pavlačková

Mikuláša v obci privítali aj členovia detského folklórneho súboru Kamenček.

Novembrová literárna kaviareň

V sobotu 19. novembra 2016 sa v príjemnom prostredí zasadačky obecného klubu konala posledná tohtoročná literárna kaviareň. V poradí už šieste podujatie tohto druhu organizoval literárny klub PoeMa v Hornom Srní v spolupráci s obecnou knižnicou a Obecným úradom v Hornom Srní.

O hostí nebola núdza, o čom svedčila jednak pozvánka na podujatie, a jednak plne obsadené hľadisko. O program sa postarali žiaci zo ZUŠ v Dubnici nad Váhom pod vedením pani Mgr. art Edity Márie Hrehušovej, ktorí predviedli krátke poetické pásmo zložené zo scénok a básní. Nechýbal ani Ro-

man Papiernik, žiak zo ZUŠ v Nemšovej, ktorý podujatie spríjemnil hrou na harmonike, a treba dodať, že jeho hra vytvorila na podujatí príjemnú atmosféru a vyčarila nejednen úsmev na tvárach poslucháčov.

Okrem mladých umelcov sme privítali aj pani Oľgu Krajmerovú z Trenčianskych Teplíc, autorku knihy Na vysokých opätkoch závejami, ktorá odprezentovala svoje čerstvé poetické dielko a porozprávala nám nielen o svojej tvorbe, ale aj o svojom živote, detstve a udalostiach, ktoré ju priviedli k písaniu poézie. Pozvanie na literárnu kaviareň prijala aj pani Bc. Janka Vilímková z Trenčína, s ktorej pomocou sme pripravili malú výstavku výtvarných diel, a tak si na svoje prišli aj obdivovatelia výtvarného umenia. Okrem toho sme privítali aj ďalších významných hostí, a to zástupkyňu starostu obce pani Jarku Pavlačkovú, ktorá doteraz nevynechala ani jednu našu akciu, za čo jej veľmi pekne touto cestou ďakujeme. Taktiež nás veľmi potešila prítomnosť pani Ing. Miroslavy Mazánovej z oddelenia kultúry Trenčianskeho samosprávneho kraja. Medzi skalných účastníkov, ktorí pozvanie neodmietli ani tentoraz, patrili členovia literárneho klubu Galaxia: slečna Miroslava Roncová a pán Andrej Mráz.

Záver stretnutia patril členom literárneho klubu: pani Vilme Martiškovej, pani Anne Prnovej a nádejnej mladej poetke slečne Dorotke Karabovej. Samozrejme, nechýbali ani aforizmy pána Borisa Martináka. O kvalite tvorby členov LK PoeMa svedčia aj mnohé tohtoročné ocenenia z literárnych súťaží, ako: Poetický Púchov, Literárna Ilava, Dúhová lam-

pa z krajiny zázračno Žilina, Slovenské učené tovarišstvo Trnava a iné. Počas celého podujatia sa mohli účastníci ponúknuť koláčikmi, kávou a čajom, ako sa na správnu kaviareň patrí. Taktiež si mohli zakúpiť knižku pani Oľgy Krajmerovej a obrazy pani Janky Vilímkovej.

Želáme si, aby takýchto podujatí pribúdalo, a to nielen v našej obci. A keďže väčšina želaní sa nespĺní len tak sama od seba a občas treba priložiť ruku k dielu, pozývame vás už teraz na ochutnávku dielok nielen z našej kaviarne, čajovne a cukrárne, ale aj tých z našej poetickkej dielne. Nasledujúca, v poradí už siedma, literárna kaviareň sa uskutoční v druhej polovici januára 2017 a už teraz sa môžete tešiť na vzácných hostí, ktorými budú členovia LK Omega v Trenčíne, žiaci ZUŠ v Dubnici nad Váhom a Nemšovej.

A čo napísať na záver? Členovia LK PoeMa v Hornom Srní želajú všetkým čitateľom Lipovca pokojné a požehnané vianočné sviatky a všetko dobré v novom roku 2017.

Anna Prnová
Vilma Martišková

Sneh pre dvoch

*Keď fyzika je biela
Vo vzduchu mliečna mela
A svet je chvíľu čistý
Len pocukrené listy
Nám škripu pod nohami
Tak na chvíľu sa teším
Z dotyku Tvojich dlaní...*

Anna Prnová

Tento rok sme na našej škole my deviatci spravili po takmer štyroch rokoch Mikuláša. Ráno o 7.55 hod., keď žiaci vchádzali do školy, sme ich čakali vo vestibule a dávali im sladkosti. Predtým sme ešte navštívili školskú družinu, kde deti Mikulášovi pekne zaspievali. Prvú vyučovaciu hodinu sme prišli do každej triedy a spravili si na pamiatku fotku. Dúfam, že v tejto tradícii budú pokračovať aj ďalší žiaci a tento pekný zvyk sa na našej škole zachová. Kristína Riečičiarová

Pohyblivý betlehem priťahuje Srňancov i cezpoľných (dokončenie zo str. 1)

Dva roky bol betlehem rozložený na dievčenskej strane kostola, po Vianociach sa zložil do skladu. Aby sa betlehem skladaním a rozkladáním nepoškodil, pán farár Turček vymyslel a aj postavil bočné kaplnky. Tak vznikla lurdská jaskyňa, jaskyňa Sedembolestnej Panny Márie s Ježiškom i miesto pre oltár zo starého kostola a Boží hrob. Sochy zohnal pán farár, kamene vykopali farníci a dovezli z Kornáčky a z Bradelského. Kameňe opracovával môj otec Jozef Černička, za čo ho pán farár odmenil krásnym obrazom Madony s Ježiškom. Nepoda-

čovanie v budúcom čísle.

Teraz mal už betlehem svoje stále miesto, zapínal sa jedným vypínačom. Dej trval 24 minút a predstavoval deň i noc. O polnoci pri narodení malého Ježiška sa zažali všetky svetlá, osvetlila sa jaskyňa a postavy sa dali do pohybu. Dianie sprevádzala jemná hudba, ktorú pri otáčaní vyťukával drevený valec s malými kolíkmi. Melódia bola typicky vianočná – Tichá noc, svätá noc.

Správa o pohyblivom betleheme sa začala šíriť po celom okolí, návštevníkov v našom kostolíku každoročne pribúdalo.

Pán farár Turček bol milov-

ných papierových hviezdíček, ktoré vyrábala pani Katarína Kebísková (tetička) z Horného Konca. Po celom kostole sa od stĺpa k stĺpu vinul veniec upletený z ihličia a ozdobený trblietavými anjeličkami. V nedelu a vo sviatok betlehem obsluhovali muži, ktorí sa podieľali na jeho výrobe, pracovné dni mala službu rodina Jaroslava a Márie Papiernikovcov s dcérou Terkou. Po skončení Vianoc sa betlehem prekryl plátnom a pred ním bol rozložený drevený oltárik so sochou svätého Jozefa.

Každá vec však používaním i vekom opotrebováva a tak

konštrukcia srňanského betlehema sa zrealizovala v roku 1994, jeho prevádzku po pánovi Antonovi Liptákovi prevzal Karol Kebísek. Na pripomienku vtedajšieho pána farára Maximiliána Nosála, že jeden cyklus betlehema trvá pridlho, sa ho pokúsili skrátiť. Mechanika však bola založená na reťazových prevodoch a výmenou ozubených koliesok sa všetko „rozhádzalo“. Celý systém pohonu a ovládania bol postupne dorábaný, zaberá celý priestor za betlehemom a nemalo význam robiť ďalšie vylepšenie. Z uvedeného dôvodu navrhol hlavný konštruktér a nositeľ myšlienky pán Jozef Hošo mladší vymeniť celú mechaniku a elektriku za novú, z pôvodných ozubených a reťazových pohonov nezostalo nič. Pôvodná konštrukcia, ako už bolo uvedené, bola z dreva a celé mesto Betlehem bolo vymodelované zo sadry. Časom však všetko schátralo a bolo potrebné vykonať výmenu aj tu. Drevená konštrukcia sa nahradila železnou, zostalo iba sadrové mesto s jaskyňou. Premaľovali sa sochy i celé mesto. Pán Hošo vyrobil doma novú

podpornú konštrukciu s hlavným pohonom a elektroskriňou. Podstatnú časť elektromateriálu zabezpečil Jožko Bobot, on pomáhal aj pri montáži na mieste. Materiál – drevotriesku na prednú časť betlehemu venoval pán Ján Papiernik. Maliarske práce vykonal Olino Hošo. Farby na soškách boli prekryté nánosmi prachu, ktoré sa nedali vyčistiť, a tak sa do premaľovania figúrok pustil Miro Císar z Čerňavskej ulice, machanické časti mal na starosti Jozef Hošo starší. Na prácach pomáhali aj bratia Fabušovci, František Svedek, Karol Kebísek, bratia Jozef a Milan Nosálovci a Damián Lipták.

Po rekonštrukcii cyklus betlehema trvá zhruba sedem minút, strieda sa deň a noc.

Náš vianočný betlehem zaujíma nielen deti a dospelých z blízkeho okolia, ale prichádzajú návštevy aj z Moravy, Čiech a dokonca až z Ameriky.

Vďaka patrí všetkým, ktorí nám zanechali tento krásny betlehem, ale aj tým pokračovateľom, ktorí ho obnovujú a počas Vianoc zabezpečujú jeho chod.

Ing. Jolana Hiklová

rilo sa mi zistiť, či ešte aj iní kamenári – farníci otcovi pomáhali pri opracovaní kameňa. Ak si spomeniete na meno niekoho, koho sme neuviedli, dajte nám vedieť, dáme pokrač-

níkom stromov, a tak aj počas Vianoc sa celým kostolom šíri la vôňa lesa. Hlavný oltár až po šranky bol zahalený do vysokých ihličnatých stromov s bohatou výzdobou ručne robe-

bolo po rokoch potrebné pristúpiť ku komplexnej rekonštrukcii a obnove nášho betlehema.

K rekonštrukcii betlehema sa vyjadrili pán Jozef Bobot a pán Jozef Hošo mladší: „Re-

Chuť, hlas a tóny v Hornom Srní

Záver roka je obdobím rekapitulácie. Rok 2016 bol pre oblasť stavebníctva a rovnako aj pre spoločnosť Cemmac náročným rokom. Dostatočne overil schopnosti firiem v stavebníctve vnímať a reagovať na udalosti globálneho, regionálneho či lokálneho trhu. Nič však nebránilo tomu, aby pri budovaní vzťahov cementárne dominovala medzi ľuďmi vzájomná úcta, tolerancia, vysoká profesionalita a odbornosť.

Vo štvrtok 1. 12. 2016 privítal Martin Kebísek, predseda predstavenstva Cemmac, v priestoroch Kultúrneho domu v Hornom Srní obchodných partnerov na priateľskom večierku. Dôvodom tradičného stretnutia je poďakovanie partnerom za ich priazeň a úspešnú tohtoročnú spoluprácu. Účasť bola pre organizátorov príjemným prekvapením, čo je jasným potvrdením fungujúcich odberateľsko-dodávateľských vzťahov spoločnosti.

Výbornú atmosféru počas večierku doplnilo opäť veľmi chutné jedlo, ochutnávka vína z malokarpatského vinárstva Hubinský, rovnako aj ochutnávka ručne vyrábaných pralínok Illui manželov Žáčikovcov

a vzácní hudobní hostia. Čerešničkou na torte bol jednoznačne koncert sympatickej slovenskej speváčky Simy Martausovej a jej kapely. Hostí strhla k absolútnemu tichu už pri tretej pesničke prevapivo silným hlasom. Zaujala muzikantským a textárskym talentom, bezprostrednosťou a najmä výnimčným hudobným prejavom. Prekvapením bol záver koncertu, keď Sima zaspievala pesničku zloženú priamo pre Cemmac v aute cestou z Bratislavy do Horného Srnia. Do úspešného konca dovedol večierok multiinštrumentalista Pavol Peter, ktorý hrou na klavíri podporil dobrú náladu hostí vhodným výberom skladieb zo širokého repertoára „Coctail music“.

Cemmac verí, že rok 2017 prinesie oživenie stavebníctva, a znova tak budeme mať dôvod na stretnutie v rovnakom priateľskom duchu. Slovom Simy Martausovej: „Ďakujem za pekný večer, od radosti sa mi srdce vlní, Ďakujem za pekný večer, dobre bolo s vami v Hornom Srní...“

Eliška Hornáková

Stretnutie s dôchodcami

Zástupcovia odborov cementárne Cemmac pri príležitosti uctenia si dôchodcov z radov bývalých zamestnancov zorganizovali dňa 23. 9. 2016 výlet na Smolenický zámok a prehliadku trnavského futbalového štadióna A. Malatinského s komplexom City Arena.

Každoročné stretnutie s dôchodcami sa teší veľkej obľube. Nebolo tomu inak ani tento rok, výletu sa zúčastnilo až 50 výletníkov. Vďaka odbornému výkladu sprievodcu v kombinácii s krásnym prostredím Smolenického zámku sa poslucháči nepochybne preniesli do čias šľachticov a dvorných dám, pričom sa dozvedeli mnoho nových informácií a zaujímavostí. Po prehliadke zámku nasledovalo doplnenie síl výdatným obedom v historickom srdci Trnavy. Popoludní bola pre seniorov naplánovaná návšteva trnavského futbalového štánku. Ide o moderný poly-

funkčný komplex, v ktorom sa futbalový štadión s kapacitou 19 200 hostí spája s nákupným centrom a administratívou. Stavba bola zaslúžene ocenená titulom Stavba roka 2015. Zaradenie tejto prehliadky do programu dňa nebolo náhodné. Betóny pre výstavbu celého komplexu boli počas výstavby projektu dodávané z cementárne Cemmac.

Podľa slov organizátorov, únavu na skvele naladených dôchodcov nebolo možné takmer poznať. Spoločné debaty a spomínanie na zážitky z pracovného života pokračovali aj počas večere pripravenej v reštaurácii Gazdovský dvor v Trenčianskej Turnej. Bodkou za príjemne stráveným dňom bola rozlúčka s účastníkmi výletu, poďakovanie a vzájomné popriatie si pevného zdravia, veselej mysle, veľa úsmevu, elánu a radosti zo života.

Eliška Hornáková

Všetkým prváčikom nosí darčeky Ježiško a zhodli sa na tom, že listy dávajú do okna. A aké sú ich želania?

Julka: Bábiku

Fabio: Tablet

Zuzka: Pečiatky na papier

Hanka: Bábika a kočiar

Dávid: Vrtuľník

Sárka: Snehové delo

Olivia: Počítač

Vaneska (9)

Ježiškovi som už písala, list som dala za okno.

Želala by som si novú hru na Xbox 360, Gogo GTA tričko a najviac sa teším na nový telefón, pokébal z hry Pokémon Go, virtuálne okuliare a tričko Selassie. Veselé Vianoce. Ďakujem za pozornosť, Ježiško.

Alexandra (9)

Aj tento rok budem písať Ježiškovi. List dávam vždy na okno.

Najviac by som si priaľa, aby sme boli celá rodina spolu. Od Ježiška by som chcela tieto darčeky: súpravu gúm Mimoni, zdobenie kameňov a spoločenské hry a ešte nejaké hračky.

Natália (9)

Áno, je u nás zvykom, že píšeme Ježiškovi.

Chcela by som nový mobil, ale neviem, či mi to mama dovolí. Chcela by som ho, pretože ten môj starý má už najmenej osem rokov. No ten mamín ešte len tri a je omnoho rýchlejší ako ten môj.

Dávid (9)

Milý Ježiško. Želal by som si virtuálne okuliare, Ultra Ball z hry Pokémon Go, tričko Pokémon Go, rybičky, štvrtý ovládač na Xbox 360, tričko youtubera House, krásne Vianoce, veľa ohňostrojov.

Eliška (9)

My Ježiškovi píšeme, alebo teda ja – za mamu, otca i seba. List dám vždy do okna.

Priaľa by som si nový telefón, buď Samsung, alebo LG – ale malý. Ale najviac sa teším na Silvestra, keď sú ohňostroje. Páči sa mi na nich, ako vyzerajú a ich farba.

Miloš (9)

Ja vždycky píšem Ježiškovi a dám to vždy na posteľ.

Milý Ježiško, prosím si veľ-

Veľká vianočná anketa:

Po čom túžia srňanské deti?

Vybrať správny darček pre dieťa môže byť celkom fuška. Opýtali sme sa preto detí, po čom im srdce piští. Napísali už list Ježiškovi? A ak áno, ako mu ho posielajú?

kú železniciu. A psa. A potom ešte tablet. Najviac sa teším na Ježiška.

Edo (9)

Milý Ježiško. Chcel by som nákladný vlak Lego City, youtuberské veci, Euro Truck Simulator 2: Na východ.

Tibor (10)

Ježiškovi píšem pravidelne. Od Ježiška by som chcel terénnu kolobežku a bicie. Stará kolobežka má moc malé kolesá, aj keď sa na nej dá dobre jazdiť. Bicie chcem, aby som vedel hrať na nejakom nástroji. Chcel by som vyše, ale je toho dosť.

Marek (12)

Kedysi sme Ježiškovi písali a potom sme to posielali poštou, teraz už nepíšeme.

Pod stromčekom by som chcel nájsť vzduchovku.

Rebeca (12)

U nás bolo zvykom písať Ježiškovi a stále je, dokonca ešte píšem aj ja, aj keď už na Ježiška neverím. Tento list dávam do okna.

Potešilo by ma, keby som dostala nový telefón a možno aj hru Aktivitu.

Chlapec (12)

Písal som, ale už nepíšem. List som dával rodičom.

Tento rok by som si želal veľa

pyrotechniky, karburátor do motorky, hriankovač a trysku voľnobehu do motorky.

Matyáš (12)

U nás nie je zvykom písať Ježiškovi.

Želal by som si detektor kovu a ležer.

Lucia (12)

Keď som bola menšia, tak to bolo samozrejmosťou. Papier som krásne vyzdobila, zabalila do obálky a dala do okna. Ježiškovi som písala asi do jednástich rokov.

Ja by som chcela nejaké knihy a oblečenie. Ale asi najviac by som chcela, aby sme boli celá rodina pokope. Aj s tatou, ktorý cez Vianoce stále pracuje.

Kamila (12)

V deň, keď sme vyzdobili stromček, alebo na Štedrý deň sme dostali malý papierik a odišli sme do izby napísať, čo si želáme. Vždy ma nudilo pozeráť sa na biely papier, tak som ho vyzdobila rôznymi kvetinkami, hviezdikami a čiarkami. Potom som ho dala pod stromček.

Na tieto Vianoce by som si želala červený ibištek.

Erika (13)

Od bábätka píšem Ježiškovi. Vždy pekne vyzdobím papier a napíšem, čo si prajem. Hoto-
tový list dám do chodby pred sklo.

Chcela by som knihy Môj

tajný anjel a iné, tablet, lyžiarsku bundu a prilbu.

Šimon (12)

Kedysi bolo zvykom písať Ježiškovi, ale teraz nie. Asi až keď bude Eliška väčšia. Listy sme dávali na obývačkové okno.

Na Vianoce by som chcel kempingovú lopatku – rýľ, ležer, nejaké oblečenie do prírody, poľovnícky klobúk.

Hana (13)

V našej rodine bolo zvykom písať Ježiškovi asi mesiac pred Vianocami. Potom sa list dal do obálky, zalepil a dal sa pri okno. Na druhý deň ráno sme dostali sladkú odmenu.

Ja si na Vianoce želim nejaké veci na pečenie a dolly sukňu a šťastie a zdravie našej rodine.

Terezka (13)

Bolo to zvykom. Ešte pred pár rokmi sme ich dávali do schránky na pošte. Ale už nepíšeme.

Pod stromčekom by som rada našla knihy, napr. Harry Potter a Prekliate dieťa, stolné hry: AZ kvíz junior, Dostihy a sázky junior, kreatívne sady Da Vinci a 3D magic.

Laura (14)

Písala som a píšem. Sadneme si za stôl a začneme hovoriť. Mama to začne spisovať na prázdny papier a potom to vložíme do obálky a pošleme.

Na Vianoce by som si želala CD od Abrahama Matea a nejakú knihu Harryho Pottera. Prípadne aj nejaké oblečenie: high-low sukňu. Asi najviac si želim, aby bola moja rodina zdravá a šťastná.

Dievča (14)

Keď som bola malá, so súrodencami sme písali Ježiškovi a následne sme list dali do okna.

Na Vianoce by som chcela nový mobil, mikinu od Pil C-ho Hype, knihu, mikinu od Strapa Ja tu nejsom, ale najviac by som chcela lístok na koncert mojich obľúbených raperov.

Michal (14)

Áno, písal som. Dával som to za okno alebo pri krb.

Chcel by som rybársky stojan, nový navijak, hodinky, náramok Paracord aj s kaprom.

Diana (14)

Keď som bola mladšia, písala som to na pohľadnicu. Ježiško mi vždy poslal nejaký časopis ako odmenu. Dnes už viem, že Ježiško darčeky nenosí. Teraz to mám ľahšie a nepíšem jemu, ale hovorím rodičom.

Vianoce nie sú len o darčekoch, ale predsa len by som niečo chcela. Už tento víkend som si objednala leteckú bundu, ktorú som si želala celý rok. Taktiež by som chcela nejakú knihu pre tínedžerov a nejaké výšivky na bundu. Vždy sa zídu aj ponožky a spodné prádlo od Gitky. Najviac ma teší, keď prídu moje malé sesternice a Vianoce budú o dosť krajšie. To sú moje najkrajšie darčeky.

Patrícia (14)

Áno, dosť dlho som písala listy Ježiškovi. Keď som ešte nevedela písať, tak som to nakreslila. Vždy som dúfala, že Ježiško mi donesie všetko, lebo som celý rok poslúchala.

Na Vianoce by som chcela: mikinu Stussy alebo Vetemens, alebo Adidas skate, tričko Thrasher alebo Spitfire, alebo Bape; ruksak Vans alebo Tommy Hilfiger, tenisový Vans alebo Jordan, alebo Nike SB, ponožky Nike SB alebo Off White, šiltovky Adidas alebo Supreme, bundu.

Jakub (15)

Ako menší som vždy písal list Ježiškovi. Sadol som si k počítaču a písal som svoje želania. Potom mu to mama vždy poslala.

Ja by som na Vianoce chcel repliku nemeckej uniformy z druhej svetovej vojny. Mám rád históriu a tento darček by ma fakt potešil.

Predvianočné drapačky, spievačky, povedačky

Piatok 9. 12. sa v školskej jedálni svietilo netradične dlho. Žiaci z folklórneho krúžku a krúžku šikovných rúk zorganizovali podujatie s názvom Predvianočné drapačky, spievačky, povedačky, na ktoré pozvali svojich najbližších.

Cieľom stretnutia bolo vrátiť sa do starých čias a ukázať deťom, ako sa kedysi trávili dlhé zimné večery. Na jednom mieste sa tak stretli tri generácie – deti, rodičia, starí rodičia, ale aj tety, susedy a súrodenci.

V úvode všetkých privítala žiačka IX. A Paťa Šebíková, ktorá za všetkých žiakov skonštatovala, že si ani veľmi nevie predstaviť, ako mohli kedysi fungovať bez mobilov či iných technických vymožeností. Zároveň prítomných pozvala na drapačky a homolu. Ošmačky Lenka Ochránová a Karolína Vavrušová predstavili prácu krúžku šikovných rúk pod vedením pani zástupkyne Mačínovej a poďakovali všetkým, ktorí im akýmkoľvek spôsobom pri tvorení pomáhali. Ich vianočné ozdoby, svietniky, hviezdy, anjeli či stromčeky už tri roky zdobia nielen našu školu, ale aj srňanské domácnosti.

Folklórny krúžok Kamenček priblížil mladým aj starým čaro starodávnych zimných zvykov a tradícií – chodenie s oceľou, odtrhnutie „barbor-ky“, liatie olova, výrobu lucijného stolčeka, katarínske varenie halušiek s lístkami či trasenie plotmi. Na záver programu zaspievali niekoľko mikulášskych a vianočných piesní. Škola oblečená do vianočných šiat, vôňa čerstvo upečených oblátok a melódie kolied dávali celému podujatiu tú správnu sviatočnú atmosféru. Po programe si všetci „mla-

dí aj starí, chlapci aj dievčatá“ vyhrnuli rukávy a začali drapať perie – mnohí po prvý raz v živote. Pri piesňach a klebetení sa dievky dozvedeli nielen to, že kostrnky patria na zem (aby nás v duchnách nepichali), ale že si ich tajne skrývali do záster a cestou z drapačiek vysypali pred bránou svojho vyvoleného mládenca. A tá, ktorá držala pri spratúvaní posledná v dlani perie, bude vraj celý život „spávať ze žebrákom“. V priamom prenose sme videli aj výrobu masteničiek. Po usilovnej práci nasledovala homola – malé pohostenie za odvedenú prácu, ktoré vždy pripravovala gazdina, u ktorej sa drápalo. Popri drápaní si žiaci mohli vyskúšať aj pečenie oblátok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou každého vianočného stola.

Najväčším lákadlom bolo však pre väčšinu tradičné liatie olova, ktoré sa zvyklo robiť

na Ondreja. Jedna dievka si kľakla, nad hlavou držala hrniec so studenou vodou, druhá nad ohňom roztavila olovo a cez ucho kľúča ho preliala do misky s vodou. Olovo vo vode stuhlo a podľa toho, aký útvar sa z neho vytvoril, sa dievkam vyveštil ženích, napr. krajčír, šuster, drotár. Popri tradičných povolaniach sa však objavili aj tie modernejšie – golfista, letec, kardiochirurg, farmár či motorkár. Trošku netradične si liatie vyskúšali aj chlapci. Ale o tom toto podujatie bolo – spojiť tradičné s netradičným, múdrosť s pochabosťou, minulosť s prítomnosťou. Naši predkovia by sa asi veľmi čudovali, keby v kope peria našli drnčiaci mobil, ale určite by ich potešilo, keby vedeli, že si na nich ich vnúčatá, pravnúčatá aj prapravnúčatá pri jednom stole takto zaspomínali.

Eva Šumichrastová

Medzinárodná olympiáda v ruskom jazyku

K ruštine som sa dostala ako 9-ročná. Mama chodila na kurzy ruského jazyka a občas ma so sebou zoberala. Raz mi učiteľka dala pracovný zošit, aby som sa naučila azbuku. To bol začiatok.

V 6. triede som sa po prvýkrát zúčastnila ruskej olympiády. Na celoslovenskom kole som sa umiestnila na 2. mieste. Ďalší rok som bola 1. a ako ôsmačka som tento titul obhájila. V júni mi oznámili, že bude medzinárodná olympiáda, ale cez internet. Prebojovala som sa až do finále, ktoré, ako som zistila, sa malo konať v Moskve v dňoch 20. 11. – 26. 11. 2016.

20. novembra naša 5-členná delegácia odlietala zo Slovenska. Nikdy predtým som neletela a bála som sa. Ale našťastie bolo všetko v poriadku a let som si užila. Na druhý deň o 9.00 sme odchádzali na univerzitu A. S. Puškina.

V pondelok rozdelili štáty do skupín a každej priradili jedného študenta, ktorý na nás mal dohliadať. O tretej sa začalo slávnostné otvorenie spojené s prezentáciou krajín. Každý si niečo pripravil, len my sme o ničom nevedeli. Ešteže sme ja aj Hana mali pripravenú prezentáciu. Škoda, že nás o tom neinformovali skôr, určite by som si vzala aj kroj. Večer na hoteli sme sa do polnoci rozprávali so Slovincami. No nie po rusky, ale po slovensky.

V utorok sme písali esej. Pustili nám dve videá – o ekológii a o rodine. Jednu sme si mali vybrať a písať o čomkoľvek, čo nám na danú tému napadlo. Vybrala som si rodinu. V mojej kategórii (B1) bol limit 120 – 150 slov. Povedali, že môžeme napísať aj viac. Spolu som mala 366 slov. Našťastie za to nestráhali body.

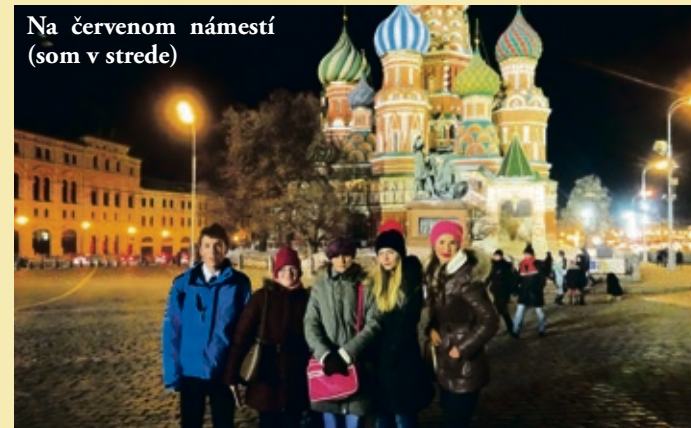
Ďalší deň bola 1. ústna časť. Vybrala som si tému ruská literatúra. Mala som 30 minút na prípravu. Poobede bol konkurz Mladý rečník. Chcela som sa prihlásiť, ale učiteľka vybrala najstarších – Sofiu a Ivana. Vystupovali medzi prvými, a tak nás sprievodkyňa Rita zoberala do mesta. Doviezli sme sa na stanicu metra a odtiaľ sme šli až na Ochotnyj rjad. Naproti nemu bolo Červené námestie. Bola už tma a strašná zima, preto sme si spravili len pár fotiek a šli do GUMu, najväčšieho obchodného centra v Rusku.

Štvrtok bol posledný deň, kedy sa súťažilo. Bola 2. ústna časť. Najskôr sme si mali vybrať text a doplniť správne tvary slovies, podstatných mien a pod. Ďalej sme si prečítali príbeh a odpovedali na otázky. A ako posledné sme si mali vybrať tému, dať porote 3 – 4 otázky a odpovedať na tie ich. Podľa mňa bola táto časť najľahšia. Namiesto poobedňajšieho kina sme chodili po obchodoch. Večer sme boli pozvaní do divadla Rossija na muzikál Popoluška. Predstavenie bolo fakt úžasné. A aj keď sme sa na hotel vrátili neskoro, nemohla som ísť spať. S Ivanom sme museli baliť darčeky pre organizátorov. O tretej bolo konečne všetko hotové.

V piatok doobeda sme navštevovali moskovské školy. V niektorých boli aj menšie múzeá. Študenti nám dali možnosť zahrať si aj v krátkom videoklipe. Zo školy nás odviezli do Historického múzea na vyhodnotenie olympiády. Zo Slovenska si ocenenia odniesli Ivan so Sofiou. Po vyhodnotení bol na škole menší večierok. Na hoteli sme sa do neskorkej noci zabávali s Vietnamkami a Tadžikistankami. Dali sme im niečo na pamiatku a ony nám dali ochutnať ich národné jedlá.

Aj keď som v Moskve toho veľa nevidela, som spokojná. Už viem, aké je to letieť lietadlom a jazdiť metrom. Spoznala som kopu nových ľudí a získala veľa nových skúseností. Nakoniec by som sa chcela poďakovať mojej mame. Tá pri mne stála od začiatku, učila ma, pripravovala na olympiádu. Všetky úspechy som dosiahla hlavne vďaka nej. ĎAKUJEM.

Timea Jurčová IX. A

Na červenom námestí (som v strede)

Sme jedna veľká rodina

Urobiť rozhovor s 15 určenými ženami je veru riadny kumšt. Všetkým sme položili rovnaké otázky, no keďže každá je svojim spôsobom jedinečná, aj ich odpovede boli veľmi rôznorodé. Spája ich však láska k spevu, ktorá všetky tie rozdiely stiera. Ako hovorí jedna z nich „Som šťastný človek. Mám dve rodiny: jednu doma a druhú spevokolovú.“ Ženský spevácky zbor Srňan.

Ako si spomínate na svoju prvú skúšku?

Janka Š.: Keď ma bývalý dirigent Dušan Piatrik pred 25 rokmi oslovil, či by som nepišla na skúšku speváckeho zboru, bola som v pomykove. Keď som si predstavila Dušana ako dirigenta, mala som trochu pochybnosti, či je to seriózna ponuka. Hneď na prvej skúške sme nacvičili pieseň na pohreb člena zboru – nebohého p. Hanáčka.

Marta P.: Keďže som začínala s deťmi, tak už si to nejako nepamätám, ale viem, že sme chodili do kostola, niekde mám aj slovníček, kde som si zapisovala, ako chodia na nácviky a ručne prepisované pesničky.

Anka H.: Tak na prvú skúšku si spomínam celkom dobre, zavolať ma Jarabička (Záhorcová), mávali sme ju v kostole ešte s Dušanom Piatrikom. Pamätám si, že som čakala Máriu a bolo tam hrozne zima. To sme spievali ešte s mužmi.

Mária N.: Moje prvé, veľmi rozpačité pôsobenie v zbere prišlo asi dva roky po jeho začiatkoch, pretože som si myslela, že už nemám zboru čo ponúknuť vo svojom hlase. Aj keď som voľakedy dávno – je to už celých 42 rokov – pôsobila v dychoch u „Krička“. Vtedy to bolo jednoduchšie. Nasmerovali ma asi takto: Spievaj, ako to cítiš. S Dušanom to bolo celkom iné. Noty nám nedal a tlačil nás do všelijakých „kúskov“. A div sa svete, aj tak to z nás dostal, nieke-

dy až štvorhlas. Robili sme to s obrovskou chuťou, bez toho asi nejde žiadna činnosť. S Jožkom Polomským je to zase na inej úrovni. On nám skladby upraví – doslova uvarí – na naše hlasy. Darmo, je to starý kantor. Jožko, vďaka!

Konkrétne ja som už veľakrát mala chuť skončiť, lebo veľkom už mám nižšie a ešte nižšie položený hlas, ale na jeho naliehanie, že veď on ma potrebuje na to, čo iné nevybručia, som ešte stále tu.

Majka K.: Po dlhom prehováraní som sa vybrala na skúšku zboru s odhodlaním, že si tichúčko sadnem niekde do kúta a budem počúvať. Potom sa rozhodnem čo ďalej. Keď som však vošla dovnútra, pozeralo na mňa 14 párov zvedavých očí. Čo ma však dorazilo, bola veta od Jožka: „Tak poď, vyskúšame si ňu.“ Vychlo mi v hrdle a pomyslela som si: „Čo tu robím?“ Nastal smiech, lebo asi videli môj výraz tváre a zostala som dodnes.

Ako dlho zväčša cvičíte novú pieseň?

Janka Š.: To závisí od náročnosti skladby. Sú skladby, ktoré poznáme už z rôznych úprav, vtedy nám melódia ide ľahšie „do ucha“, aj keď sa ju snažíme naučiť podľa úprav nášho zbormajstra. Mnohokrát sa nám to podarí aj na prvej skúške. Postupne už len odstraňujeme chyby a cvičíme súlad jednotlivých hlasov.

Marta H.: Záleží od toho, ako je ťažké naučiť sa jednotlivé hlasy. Ak je pieseň ľubivá

a chytí nás za srdce, niekedy ju nahrubo zvládneme aj za 1 skúšku, potom ju cibíme na ostatných skúškach.

Majka K.: To záleží väčšinou od Jožkovej kreatívnej tvorby a, samozrejme, od našej pozornosti.

Marta P.: To je ťažko odhadnúť, podľa toho, do akej kvality to chceme dostať a podľa náročnosti skladby, ale niektoré dáme aj počas jednej skúšky – všetky 3 hlasy. Nie je to úplne top, ale zvuk to má – neskôr doladujeme.

Ktorú pesničku z repertoáru fakt nemusíte?

Anka H.: Asi Dušu dvíham k tebe, Pane. Pretože ten náš hlas tam znie tak akosi divne... Ale nemám neoblíbené pesničky.

Janka Š.: Myslím, že taká pieseň neexistuje. Je síce pravda, že niektoré piesne sú možno pre nás aj poslucháčov „náročné“ na spev i počúvanie, ale výsledok vždy presvedčí, že to stojí za to.

Olinka K.: Nemám rada Biele Vianoce – zdá sa mi taká socialistická.

Brigita K.: Prídi Janík premilený.

Marta P.: Aj keď máme veľmi rozsiahly repertoár – neviem, že by som niektorú fakt nemusela. Ja ako prvohláska zasievam všetko, to skôr z 2. a 3. hlasu majú niektoré skladby, ktoré nemusia.

Čím si najčastejšie pripijate po úspešnom koncerte?

Majka K.: Väčšinou tým,

čo kto prinesie alebo čím nás uhostia. My nie sme vyberavé.

Marta H.: Každý tím, čo mu chutí a čo je v ponuke.

Janka Š.: Mnohí si myslia, že za naším úspechom je len to „pripíjanie“. To nie je vôbec pravda. Sme skvelá partia žien, matiek, kamarátok. Naše skúšky to nie je len skúšanie, ale aj to, že si porozprávame o našich radoostiach, starostiach, mnohokrát povzbudíme jedna druhú, keď nás niečo trápí. Spoločne nám vyrástli naše deti a teraz už aj naše vnúčence a, samozrejme, nemôžem zabudnúť ani na naše polovičky, ktoré nám túto záľubu tolerujú a podporujú nás. Takže keď si máme pripíjať, tak všetci spoločne na spoločnom posedení či na husacích hodoch, na turistike v Tatrách. To je najlepšia odmena za úspech.

Ktoré vystúpenie vám najviac utkvelo v pamäti?

Janka Š.: V pamäti mám vystúpenie v Kvásove, kde sme mali program zložený aj z folklórneho pásma Drapky. V tom čase som mala najmladšieho syna a keďže som práve kojila, musel vydržať s nami celé vystúpenie a v prestávkach aj cez zložitý kroj dostal „napapať“ – toto zvečnila na fotke aj naša kamarátka Anička.

Marta H.: Raz na Vianoce sme mali spievať pieseň Páslí sa ovečky popod horou, Dušan ale začal hrať pieseň Prijmi ó, Ježiško, dary naše. V prvom momente sme si ani neuvedomili, že spievame inú pieseň na inú melódiu, ale Pánbožko to v kostole tak chcel, že slová na ňu presne vychodili a dospievali sme ju v poriadku až do konca, bez toho aby sme prestali a ľudia v kostole si niečo všimli. Smejeme sa na tom doteraz.

Marta P.: Hm, možno to prvé s Jožkom Polomským

v Novom Meste n/V v r. 2002, kde nás pochválili a my sme boli také šťastné, lebo to bolo tesne po rozchode s Dušanom a za 2 mesiace nás Jožko pripravil na toto vystúpenie.

Zážitkov je neskutočne veľa a tie hlásky niektorých z kolektívu (všade dobre – doma chlap)...

Z tých posledných zážitkov, keď minulý rok Anka kvôli otlakom išla v Tatrách na Solisko v kroksoch – odvtedy ich voláme „svaté kroketky“ a máme ich nalepené na dreve ako suveníry.

Majka K.: Nebolo to typické vystúpenie. Na jeseň sme boli vo Vysokých Tatrách. Boli sme na Zbojníckej chate, sedeli na skale oproti vrchom a spievali Aká si mi krásna, ty rodná zem moja. Bol to zážitok na celý život. Aj teraz mám zimomriavky.

Miladka M.: Vystúpenie v poľskom Sierakowe. Strávili sme tam krásny víkend. Vtedy sme pocítili na vlastnej koži, že každý jeden človek spozná ten rozdiel, keď sa spieva zo srdca a srdcom. Vedúca zboru z Vodňan ako profesionálka a perfekcionista drilovala členky svojho zboru celé dva dni (aj keď vôbec nešlo o súťaž, iba o prehliadku). Samé zákazy a príkazy, kedy a čo jesť, kedy ísť spať, ako šetriť hlasivky, dvojfázový tréning, nácviky... Vďaka čomu sa jej vystúpenie celkom zosypalo. Stres a únava urobili svoje. Dve členky zboru počas vystúpenia odpadli, pričom jedna skončila v nemocnici po epileptickom záchvate. Ani jej sólová, technicky perfektne odspievaná, skladba Haleluja celkový dojem nevylepšila. My sme zožali obrovský potlesk a cestou z kostola nás ľudia pristavovali a ďakovali, vraveli že bolo cítiť, že spievame srdcom.

Sme výborná partia. Našu náladu a pohodu nenarušil ani fakt, keď sme šli na spoločný výlet do Tatier a v rýchliku do Popradu sme zistili, že nám miestenky k lístkom predali ale so zlým dátumom. Čiže väčšina našich miest bola obsadená. Pousádzali sme staršie osadenstvo ako sa dalo, rozložili stanový tábor v uličke, rozbalili koláče z domu a cestu sme si krátili rozprávaním vtipov, veselých zážitkov a spevom.

Popíšte nám, ako to vyzerá na vašich skúškach.

Miladka M.: Naše skúšky? Chvíľku trvá kým sa zídeme, nie každej sa podarí odtrhnúť od svojich povinností a prísť načas (týmto ďakujem za pochopenie, keď meškám). Najskôr sa vykecáme (čo má kto nové, kedy bude víťanie do života, kedy kto môže prísť spievať na svadbu, na pohreb a iné... Do toho dáky nový a dobrý vtíp). To máme namiesto rozospievania na rozcvičenie hlasiviek. Jožko zavelí a začneme. Keď sa nám nedarí dačo vyspievať, vtedy povie i dopping. Jeden štamprlík robí

divy, uvoľní hlasivky ako 30-minútová hlasová rozcvička (na čo, samozrejme, už počas tréningu nie je toľko času). A pokračujeme v skúšaní. Som nesmierne rada, že som mohla spoznať také úžasné ženy a môžem byť súčasťou tohto spoločenstva (už neuveriteľných 24 rokov). Sme ako jedna veľká rodina. I keď je každá iná, dokáže nás spojiť láska k hudbe, piesňam, k spevu. Som šťastný človek, lebo mám až dve rodiny. Jednu doma a druhú rodinu spevokolovú.

Janka Š.: Prv ako príde zbor-

jú fajn, vždy sa na ne tešíme. Už to máme skoro ako klub dôchodcov, vzhľadom na náš vek. Okrem pesničiek preberieme všetko z domova, zo sveta, z dediny atď., svoje rodinné radosti a ťažkosti, až niekedy obdivujem Jožkovu trpezlivosť. Podstatné ale je, že ak treba, vieme sa zmobilizovať a zabráť.

Mávate trému? Ako ju zvládnete?

Janka Š.: Ja osobne nie som nejaký trémista, ale pocit zodpovednosti za vystúpenie, aby sa niečo nepokazilo, v každej

druhý a tretí. To ti bolo iné... Z kostola sme odchádzali, až keď Jarko Kostelník štrngal kľúčmi na schodoch.

Máte aj nejaký recept na vylepšenie hlasu pred vystúpením?

Mária N.: Máme jeden úžasný liek na hlasivky: za hrst divozelu a trochu feniklu zvariť s trochou vody a 1 dl vína asi 5 minút pod pokrievkou. Potom doliať ešte zbytok vína, asi 9 dl a dopienista zohriať – nie variť. Treba použiť kvalitné suché biele, alebo aj červené, ale nie

majster – 10 minút sa „vyrozprávame“. Potom začneme so staršími skladbami na rozospievanie. Ak máme na programe niečo nové, skúsime najskôr nacvičiť samostatne každý hlas. Postupne hlasy spájame a upravujeme až do finálnej podoby.

Majka K.: Keď ideš k nám na skúšku, vyzerá to ako v úli. Jožko už vie, že keď je skúška o 18.00 hod., jemu stačí prísť 18.20 hod., aby sme sa mohli vykecať. Občas nám to však nestačí, čo potom rieši vetou: „Ja môžem ísť domov!“ Nato sa upokojíme a pokračujeme.

Mária N.: Prvé sa svoje hlasy učia dvojky a trojky. Keď Jožko donesie pieseň v trojhľase a učí najprv dvojky a trojky, to sú občas také nezmysly, že všetky „piskujeme“, že z toho nič nemôže byť! A beda, ak počas skúšky dvojok a trojok ostatné trkocú. Ja mám svoje miesto oproti klavíru a už viem, že je zle, lebo Jožkovi sa postaví obočie a pár ráz sa už aj stalo, že sa skúšanie skončilo. To má aj tak s nami nekonečné nervy, ja už by som asi po nás hádzala veci. Potom sa s kludom pýta, či nás môže rušiť a na chvíľu to pochopíme, občas ale ozaj len na chvíľu.

Baví ma spievanie v našej babskej partii, chlapi to vždy po pár skúškach vzdávajú, tak trojhľasky Jožko používa ako tretie husle, máme ešte pomenovanie „muženy“ a „teroristi“. Myslím ale, že to je z lásky...

Marta H.: Skúšky býva-

z nás vyvoláva určitú trému alebo strach. Vždy však verím, že to dopadne dobre, a mnohokrát asi vďaka tej zodpovednosti a tréme to dáme lepšie ako na skúške.

Olinka K.: Áno. Najviac sme sa báli, keď náš dirigent nebol vo „forme“ po ťažkom dni. Stáli sme na pódiu tak ticho a vystrašene, že sme počuli, ako sa jednej z nás odtrhol z vesty gombík. Také ticho, to sa nestáva často medzi nami ženami.

Marta H.: Bez trémy to nejde, niekedy je väčšia, inokedy takmer žiadna, každá má v sebe kus zodpovednosti, aby sme ako celok zaspievali dobre. Záleží od toho, kde sme a pre koho spievame či o aké vystúpenie ide. Protidopingové kontroly sa u nás nekonajú, takže riešenie na uvoľnenie sa vždy nájde.

Silvia F.: Trocha trémy je vždy, ale keď začneme spievať všetko opadne a spievame s radosťou.

Majka K.: Tréma patrí k životu, no poviem si, že nás je dosť a nejde o život. V najhoršom prípade jeden malý rozbehový pomôže.

Mária N.: Trému pred vystúpením? Vždy, aj v našom veku, lebo už sme ako babky „zvonky“ z Nového Mesta. Mňa tréma vybičuje k lepšiemu výkonu. Občas sa ale vydarí taký „kúsok“, že si to pamätáš dlho predlho. Ako keď v kostole v piesni Bože, čos ráčil zlyhal prvý hlas a išiel len

sladké víno. Takúto medicínu sŕkame horúcu z termosky vždy pred vystúpením a už čakajú aj iné zbory, že poskytneme, tak sa delíme. Divozel sa skrátka ujal.

Anka H.: Máme tajnú receptúru zelinky s vínom uvarené, to pijeme horúce, je to na hlasivky hotový poklad.

Čo si spievate pri varení alebo v sprche?

Mária N.: Doma si veľmi neaspievam, vieš si predstaviť, aké nezmyselné melódie sú to? Myslím samotný tretí hlas. Jedna milá príhoda sa mi ale stala. Raz som si spievala tak intenzívne aj so statočnými decibelmi, že som z postele vyskočila na rovné nohy na strašne hlasný zvuk svojho hlasu. To som mala pár skúšok vynechaných a asi ma trápilo, že som to kazila, tak som svoj hlas trénovala v spánku.

Janka Š.: Keď som po skúške, tak aj týždeň mi idú myslou melódie, ktoré sme cvičili. Bežne mám však rada akúkoľvek ľudovú pieseň, ale aj piesne „nášho mládí“ – Elán, Gombitová, Modus, ale aj chytľavé melódie súčasných interpretov.

Marta H.: Záleží od nálady, niekedy si spievam dokonca aj svoj tretí hlas, ak sa učíme niečo nové, po tom toľkom opakovaní človeku ani v hlave iné neznie. Inokedy, čo mi napadne, poslednú dobu Kollárovcov a teraz už aj vianočné.

Anka H.: Ja si po skúške v robote na chodbe spievam vždy

Ženský spevácky zbor pôsobí v našej obci od r. 1992. Vnikol z vlastnej iniciatívy členiek a svoju činnosť začal účinkovaním v miestnom kostole počas sviatkov a cirkevných slávností. Postupne rozšíril repertoár a nadviazal spoluprácu s obecným úradom. Pravidelne vystupuje na rôznych oslavách a kultúrno-spoločenských udalostiach v obci i v blízkom okolí. V roku 2002 prevzal vedenie zboru po Dušanovi Piatrikovi Jozef Polomský. Zbor sa zúčastňuje rôznych festivalov a súťaží v Dolnej Súči, v Novom Meste n. Váhom, v Trenčíne, v Bystriciach pri Prievidzi. So svojím programom sa prezentuje i v susednej Českej republike – v Brumove-Bylnici a v Nedašove, v Moravskom Krumlove, v Prahe, ale i v družobnom poľskom meste Sierakow. Od r. 2006 je zbor každoročne spoluorganizátorom vianočných koncertov s názvom Trojkráľové spievanie.

novú pesničku, čo sa učíme, tam to dobre znie (ak si spomeniem na nótu), pri varení ani nie. Ale mám veľmi rada ľudové piesne.

Majka K.: Pri varení spolu s rádiom. V sprche podľa toho, čo sme spievali v poslednej dobe. Po svadbe svadobné, občas pohrebné, ale aj nové zo skúšok.

Onedlho budú Vianoce – čo počúvate (aké CD/interpreta) na navodenie atmosféry?

Marta H.: Všetky možné koledy v akejkoľvek úprave, dokonca aj nami nahrané vianočné cd s našimi piesňami alebo MP3 z r. 1992, ktorá je už riadne obohraná, ale je milá s tými deťmi.

Janka Š.: V súčasnosti sú plné médiá vianočných melódii, takže nejaké extra CD nepočúvame, radšej si sami zaspievame s dcérou Jankou, ktorá sa tiež venuje spevu.

Olinka K.: Prvé nahrané piesne detského speváckeho zboru z 90. rokov – to je u nás populárne. Mám rada aj piesne Hanky Servicekovej, A. Hule-

jovej–Záhradníckovej a všetci máme radi Kandráčovcov.

Marta P.: Mám CD – Dvorský, Habera – Vianočná hviezda, to si púšťame tichočko na Štedrý deň aj pri večeri.

Spievate si koledy doma pri stromčeku?

Miladka M.: Áno, bez toho by neboli Vianoce. Ešte aj pri vianočnom upratovaní hučí celý dom a, samozrejme, pri zdobení stromčeka.

Olinka K.: Spievame Tichú noc pri spoločnom vianočnom stretnutí celej rodiny zvyčajne 26.12.

Majka K.: Keď boli deti malé, spievali sme, teraz si už iba ja pospevujem a deti na mňa pozerajú, či som v poriadku.

Marta H.: Spievala som s mojou nebohou mamou, synmi, keď boli malí, v staršom veku už odmietali. Teraz viem k tomu vnúťatka, veď je to také krásne, a tie sa radi zapájajú.

Silvia F.: Naše deti spievajú nielen pri stromčeku, ale skoro stále.

Lýdia Murárová

Technika ako budúca profesijná orientácia

Postupne sa stáva tradíciou, že združenie DubTech v Dubnici nad Váhom sa v jesenných mesiacoch schádza s riaditeľmi škôl a starostami obcí vo svojom regióne.

Hlavným cieľom vytvorenia tohto združenia bolo vyriešenie problémov s nedostatkom pracovných síl v strojárskom a elektrotechnickom priemysle na strednom Považí. Združuje 16 strojárskych a elektrotechnických firiem a Strednú odbornú školu v Dubnici nad Váhom, ktorá pre nich pripravuje zamestnancov po odbornej a technickej stránke.

Stredné Považie bolo dlhé roky centrom strojárkeho priemyslu. V súčasnosti má však veľa strojárskych firiem problém nájsť kvalifikovaných zamestnancov a to i napriek tomu, že sa práca v týchto firmách už nie zďaleka nie je o zaolejovaných montérkach a obsluhu hlučných strojov, ako kedysi. I v strojárstve začínajú prevládať informačné technológie a toto odvetvie poskytuje aj slušné finančné ohodnotenie. Na stretnutí sa skonštatovalo, že v prvom rade je potrebné zmeniť systém stredných škôl, pridať do vyučovania základných škôl viac techniky, tak aby sa zatraktívnilo toto remeslo.

Naša škola by chcela zareagovať na potreby trhu práce, snaží sa byť modernou školou, ktorá poskytuje všestranné vzdelávanie – jazykové, spoločenskovedné, ale i prírodovedné a technické. I keď základným školám ministerstvo školstva v minulých rokoch znížilo v osnovách počty vyučovacích hodín techniky, v rámci možnosti sme pridali vyučovacie hodiny predmetu technika a svet práce, ale i informatika do školské-

V programovaní robotických strojov sa našli najmä chlapci.

ho vzdelávacieho programu. V poobedňajších hodinách pracuje krúžok mladých technikov, kde nepracujeme len manuálne, ale učíme chlapcov programovať jednoduché roboty v školskom robotickom systéme RoboLab. Pravidelne sa naši žiaci pod vedením p. uč. Galkovej zúčastňujú Trenčianskych robotických dní, odkiaľ prinášajú rôzne kladné ohodnotenia. Pod označením RoboLab sa chápe robotické laboratórium, ktoré pochádza z dielni LEGO Dacta. Keďže náš RoboLab – programovateľné kocky – boli už veľmi zastarané (získali sme ich cez projekt Infovek ešte pred rokom 2010), požiadali sme združenie DubTech, konkrétne p. Ing. Svoradu, riaditeľa firmy JAMP,

o finančný dar na zakúpenie moderných dielov RoboLabu, programovateľnej kocky a senzorov, základnej a doplnkovej súpravy LEGO EV3. Sme veľmi povďační firme JAMP, lebo nám tento dar (500 €) pomohol posunúť vyučovanie techniky na vyššiu úroveň. Naši deviataci Damián Lipták a Adam Húserka sa zúčastnili v novembri súťaže v programovaní Soškársky päťboj, ktorú usporiadala Stredná odborná škola v Dubnici nad Váhom. Z okolia prišlo len okolo 10 škôl a našim sa ušlo síce nevďačné štvrté miesto, ale nestratili sa medzi veľkými mestskými školami. Úlohy boli naozaj náročné. Najviac sa žiakom páčila práca s elektrickou stavebnicou Boffin, kde ukázali

praktické skúsenosti so zostavením a overením funkčnosti jednoduchého elektrického obvodu. Prekvapila ich náročnosť dráhy Bluetooth rally – ovládanie lego-auta tabletom. I keď prezúvanie auta bolo časovo náročné, aj táto úloha ich veľmi pobavila. Programovanie či už NXT lego kocky alebo v Imagine nie je pre nás novinkou, preto si s týmito úlohami hra-

vo poradili. Ďakujeme našim žiakom za usilovnú prípravu a všestrannosť, ktorá sa prejavila v strojárkej disciplíne, kde žiaci skladali súčiastku podľa výkresu.

Ďalšou súťažou, kde si svoje vedomosti a zručnosti porovnávajú s inými školami, je technická olympiáda. Okresného kola, ktoré prebehlo v novembri, sa zúčastnili traja žiaci pod vedením p. zást. Mačinovej. V mladšej kategórii sa šiestak Dávid Lipták stal nielen úspešným riešiteľom, ale obsadil pekné ôsme miesto. Damiánovi Liptákovi z 9. A a Lukášovi Fabušovi z 8. A, ďalším úspešným riešiteľom, len o jeden bod ušlo medailové umiestnenie, ale štvrté miesto je naozaj pekné miesto v rámci okresu.

Títo žiaci, ktorí takto zmysluplne trávia svoj voľný čas, si budujú svoju budúcnosť, možno i predznamenujú budúce zamestnanie. Strojárstvo a elektrotechnika v tomto regióne majú dobre naštartované a mladí by mali využiť túto šancu. Škola sa im snaží pomôcť v budúcom smerovaní. Plánujeme ešte prerobiť a dobudovať školské dielne i s finančnou pomocou zriaďovateľa Cemmacu a združenia DubTech a neustále prehĺbovať technické myslenie a zručnosti našich žiakov.

PaedDr. Helena Kramáriková
riaditeľka školy

Záložka do knihy spája školy: Čítam, čítaš, čítame

V mesiaci október sme sa zapojili do 7. ročníka česko-slovenského projektu Záložka do knihy spája školy: Čítam, čítaš, čítame.

Do projektu sa prihlásilo 995 škôl s celkovým počtom 127 237 žiakov, a to 242 škôl z Českej republiky a 753 slovenských škôl s počtom 97408 žiakov. Našou úlohou bolo vytvoriť záložky do knihy pre žiakov z partnerskej českej školy. My sme si za partnerskú školu vybrali základnú školu z mestečka Brumov-Bylnice, kde sa do projektu zapojili žiaci 4. C triedy s pánom učiteľom Jozefom Lysákom.

Rozhodli sme sa, že na našich záložkách predstavíme

kamarátom naše najobľúbenejšie knižky, ich hrdinov a autorov. Krátke texty sme doplnili malými kresbami, citátmi o knihách a logom našej školy. Záložky sme posielali poštou a pribalili sme k nim aj slovenský detský časopis Slniečko, obecné noviny Lipovec a perá s názvom našej obce.

Kamaráti z českej školy nám poslali záložky o týždeň neskôr. Veľmi nás potešil aj list, v ktorom nám poďakovali za naše záložky. Spoločne si ich prečítali a poslali nám aj zoznam niektorých slov, ktorým nerozumeli. Naše „Slniečko“ si čítajú cez dataprojektor a porovnávajú češtinu so slovenčinou. Aj oni nám poslali Sluníčko, ktoré sa stalo súčasťou našej

školskej knižnice. Niektorí žiaci si vzájomne vymenili adresy a maily. Tiež sme sa dohodli na spoločnom stretnutí, ktoré by sa mohlo konať priamo na škole alebo na slúbenej cyklotrase, ktorá by mala od nás viesť až priamo pod Brumovský hrad. Nadviazali by sme tak na tradíciu spoločných česko-slovenských stretnutí, ktoré sa medzi žiakmi oboch škôl konali v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch. Na ďalšiu spoluprácu sa všetci tešíme.

Eva Šumichrastová,
Martina Hanusová
a žiaci 4. ročníka

Pozrite si krátke video z nášho projektu: <http://bit.ly/2hCjgC7>

Futbal v obci

Ani sme sa nenazdali a rok sa blíži k svojmu koncu, a tak aj futbalové ihriská zavreli svoje brány. Nuž, nastal čas bilancovať účinkovanie našich mužstiev v jesennej časti sezóny 2016/2017.

Naši najmladší reprezentanti obce žiaci, vedení trénerom Romanom Madolom a vedúcim mužstva Michalom Galkom, skončili po jesennej časti na 9. mieste, keď 4 zápasy vyhrali, 2 remizovali a 7 prehrali, zo skóre 15:30 a 14 bodmi.

Mužstvo dorastu pod trénerom Mariánom Hajdákom zimuje v strede tabuľky, keď v 9 kolách 5-krát vyhrali, 1-krát remizovali a 3-krát odchádzali z ihriska ako porazení. Zároveň náš hráč Milan Štec je najlepším strelcom jesennej časti, pretože rozvlnil siete súperov 18-krát.

Najsledovanejšou kategóriou sú dospelí. Tí po vypadnutí zo 6. ligy a via-

cerých zmenách trénerov trpia na nezáujem niektorých, najmä mladých, hráčov, ktorí úspešne reprezentovali klub v dorasteneckom veku, no žiaľ, ďalej už nepokračujú.

Mužstvo po Petrovi Chlebanovi prebral Marián Hajdák, ktorý viedol aj spoločné tréningy mužov s dorastencami. Hrajúcim vedúcim bol Michal Kubíček. Mužstvo svojimi výkonmi ako na hojdačke nakoniec obsadilo 6. miesto so ziskom 17 bodov, skóre 30:36.

Práve v týchto dňoch sa odštartoval aj 31. ročník minifutbalovej ligy o pohár starostu obce Horné Srnie. Miniliga sa úvodným kolom začala 26. 11. 2016.

Na záver by som vám chcel všetkým v mene výboru TJ Cementár popriať šťastné a veselé Vianoce a veľa úspechov v novom roku 2017.

Pavol Ondrášek,
predseda TJ

Trenčianska bežecká Cemmac liga

V nedeľu 23. 10. 2016 o 10.00 hod. vyštartovalo z areálu tenisových kurtov TK 2000 v Hornom Srní viac ako 70 bežkýň a bežcov. Išlo o 8. kolo Trenčianskej bežeckej Cemmac ligy (TBL).

Nedeľný pretek bol otvorený príhovorom organizátorov a poďakovaním sa starostovi obce za možnosť usporiadania preteku v Hornom Srní. Veľká vďaka taktiež patrila cementárni Cemmac, ktorá je hlavným sponzorom TBL.

Pýtate sa, čo je vlastne Trenčianska bežecká Cemmac liga?

Trenčianska bežecká Cemmac liga bola po prvýkrát usporiadaná v roku 2015 na podnet malej skupinky bežeckých nadšencov, ktorých cieľom je propagácia behu športujúcej verejnosti.

TBL tvorí 9 bežeckých podujatí, ktoré sú pripravované raz mesačne od marca do novembra, vždy na inom mieste v okolí Trenčína. Lokality ako aj dĺžky tratí sú zaujímavé a pestré, aby si „na svoje“ prišiel naozaj každý.

Prostredníctvom stále väčšej propagácie a šíreniu dobrého mena organizátori očakávajú stúpajúci trend účasti bežcov na pretekoch v sezóne 2017. Hlavným tajomstvom úspechu podujatia je podľa nich okrem možnosti zmenania si síl a umiestnenia sa v tabuľke najlepších bežcov najmä stretnutie s ľuďmi uznávajúcimi zdravý životný štýl a priateľské prostredie.

Cemmac je veľkým fanúšikom športu, preto veríme, že sa po zime s vami stretneme na trati TBL!

Eliška Horňáková

Trat' v dĺžke 9,3 km začínala v športovom areáli TK 2000 a viedla po cyklotrase do Nemšovej, cez Ľuborču smerom na Antonstal a pri ranči cez kopec nazad do Horného Srnia.

Výsledky starší žiaci 4. liga – jesenná časť:			
1. kolo	Čachtice – Horné Srnie	4:2 (1:0)	Sabadka Pavol, Galko Adam
2. kolo	Horné Srnie – Krajné	2:0 (1:0)	Sabadka Pavol 2x
3. kolo	Bošáca – Horné Srnie	4:0 (2:0)	
4. kolo	Horné Srnie – Zamarovce	3:1 (3:1)	Štefánek Dárius, Sabadka Pavol 2x
5. kolo	Dolná Súča – Horné Srnie	5:0 (1:0)	
6. kolo	Tr. Stankovce – Horné Srnie	2:0 (1:0)	
7. kolo	Horné Srnie – Tr. Jastrabie	2:0 (1:0)	Kebísek Kristián
8. kolo	Svinná – Horné Srnie	0:1 (0:0)	Sabadka Pavol
9. kolo	Horné Srnie – Soblahov	0:7 (0:3)	
10. kolo	Záblatie – Horné Srnie	1:1 (1:1)	Tvrdoň Samuel
11. kolo	Horné Srnie – Tr. Turná	1:2 (0:1)	Sabadka Pavol
12. kolo	Bobot/Motešice – H. Srnie	4:3 (3:1)	Sabadka Pavol 3x
13. kolo	Horné Srnie – Stará Turá	0:0	

Výsledky dorast 6. liga – jesenná časť:			
1. kolo	Horné Srnie – Zamarovce	6:1 (1:0)	Papiernik Marcel 3x, Štec Milan 2x, Tvrdoň Ján
2. kolo	Tr. Teplá – Horné Srnie	2:5 (1:1)	Štec Milan 3x, Bubela Dominik, Gajdošík Štefan
3. kolo	Horné Srnie – Dubodiel	5:4 (3:3)	Štec Milan 3x, Papiernik Jakub, Bubela Dominik
4. kolo	Bobot – Horné Srnie	0:0	
5. kolo	Horné Srnie – Opatová	8:1 (4:1)	Štec Milan 2x, Kebísek Patrik 2x, Kováčik Timotej 2x, Meščánek Marcel, Papiernik Kristián
6. kolo	Horné Srnie – Horná Súča	0:6 (0:2)	
7. kolo	Soblahov – Horné Srnie	4:0 (2:0)	
8. kolo	Horné Srnie – Ľuborča	10:4 (5:2)	Štec Milan 5x, Kebísek Patrik 2x, Kováčik Timotej 2x, Bubela Dominik
9. kolo	Veľká Hradná – Horné Srnie	4:3 (2:3)	Štec Milan 3x

Výsledky dospelí 7. liga Sever – jesenná časť:			
1. kolo	Horné Srnie – Neporadza	2:1 (0:1)	Kumančík Jozef, Chleban Peter
2. kolo	Melčice Lieskové – Horné Srnie	3:2 (3:0)	Blaško Branislav 2x
3. kolo	Horné Srnie – Selec	6:1 (4:0)	Blaško Branislav 3x Hošo Jakub, Kebísek Dominik, Naňák Ladislav
4. kolo	Dolná Poruba – Horné Srnie	4:1 (3:0)	Patka Michal
5. kolo	Horné Srnie – Horňany	1:2 (1:2)	Blaško Branislav
6. kolo	Záblatie – Horné Srnie	3:0	kontumačne, hostia na stretnutie nepricestovali
7. kolo	Horné Srnie – Drietoma	4:0 (2:0)	Blaško Branislav 2x, Trška Marek, Švančárek Martin
8. kolo	Horné Srnie – Skalka nad Váhom	6:2 (3:1)	Tršvka Marek 3x, Blaško Branislav 2x, Kebísek Lukáš
9. kolo	Mníchova Lehota – Horné Srnie	6:0 (3:0)	
10. kolo	Neporadza – Horné Srnie	6:1 (4:0)	Blaško Branislav
11. kolo	Horné Srnie – Melčice Lieskové	2:4 (2:2)	Trška Marek, Kebísek Lukáš
12. kolo	Selec – Horné Srnie	1:2 (0:1)	Trška Marek, vlastný
13. kolo	Horné Srnie – Dolná Poruba	2:2 (0:1)	Švančárek Martin, Blaško Branislav
14. kolo	Horňany – Horné Srnie	1:1 (1:0)	Švančárek Martin

Deti z Kamenčeka potešili aj obyvateľov Centra sociálnych služieb Lipovec

Kamenček má dvadsať rokov

Pamätáte si ešte na letné vydanie Lipovca? Nieslo sa vo folklórnom duchu a zdobili ho fotky z úspešného výročného programu FS Srňan. Málokto však vie, že aj Kamenček má tento rok dôvod na oslavu. Na tunajšej základnej škole začal fungovať práve v septembri pred dvadsiatimi rokmi. S podporou vtedajšieho riaditeľa školy pána Floriána Jantoláka sme spolu s kolegyňou Martinou Hanusovou začali nacvičovať malé tanččky, folklórne pásma a spracúvať rôzne zvyky a tradície z nášho okolia. Na harmonike nás roky sprevádzala pani Janka Húdeková. Prvé kroje nám pomohol zabezpečiť vtedajší starosta pán Vidoman. Vtedy bol súbor rozdelený na dve zložky – starších a mladších žiakov. Prví členovia už dnes majú 34 rokov a práve oni rozhodli aj o názve Kamenček. Bol odvodený od ulice Kamenec, kde sa odjakživa stretávalo veľa ľudí a vždy tam bolo „veselo“. Medzi návrhmi bol aj názov Dúbravka, Srňanček, Venček, Valaška.

Dnes krúžok navštevuje 34 detí vo veku 8 – 15 rokov a na harmonike nás sprevádza žiak piatej triedy Roman Papierník. V repertoári máme napr.

pásma Na svadbu, Na školu, V Hornom Srni za humnami, Drapky, Na Vlára, Lúčne hry, vynášanie Moreny či vianočné zvyky. Kamenček je už dlhé roky neoddeliteľnou súčasťou rôznych školských či obecných akcií, pravidelne sa zúčastňuje vystúpení pre seniorov, invalidných dôchodcov, cementárov, mamičky... Na pódiiach sa za tie roky vystriedalo vyše tristo detí, mnohí z nich pokračovali vo FS Srňan, niektorí aj vo folklórnych súboroch v iných mestách. Som rada, že u mnohých ostala láska k folklóru a ľudovým tradíciám dodnes a prenášajú ju aj na svoje deti.

Vďační sme aj za podporu viacerých ľudí z obce, ktorí nám dlhodobo nezištne pomáhajú a podporujú našu prácu. A aj keď sme už na stránkach Lipovca konkrétnym ľuďom, vedeniu školy a obce ďakovali, chceli by sme touto cestou poďakovať ešte raz. Za finančnú podporu, kroje, bábiky, koláče, perie, husie krídla, pomoc pri nácvikoch, vystúpeniach, ozvučení, česaní, obliekaní... všetkým Vám ĎAKUJEME.

Eva Šumichrastová

Kultúrno-spoločenské posedenie ZO SZTP Horné Srnie

V piatok 9. decembra 2016 sa uskutočnilo v kultúrnom dome Horné Srnie posedenie členov ZO SZTP pri príležitosti Dňa osôb so zdravotným postihnutím, ktorého sa zúčastnilo 119 členov.

Nechýbali ani hostia z klubu dôchodcov družobného mesta Brumov-Bylnice pod vedením predsedníčky p. Fojtíkovej a starosta obce Horné Srnie, čerstvý šesťdesiatnik, Jozef Húserka, ktorému i touto cestou gratulujeme. Hostia prítomných pozdravili a zaželeli im príjemné prežitie vianočných sviatkov a veľa úspechov pri akciách v budúcom roku. Predseda organizácie Štefan Blaho predniesol príhovor, v ktorom spomenul význam Dňa osôb so zdravotným postihnutím, uviedol, že sme sa rozlúčili s niektorými členmi, ktorí zomreli, noví členovia zasa do našich radov pribudli. Najkrajším zážitkom bolo vystúpenie mladého detského folklórneho súboru Kolíska z Dubnice nad Váhom pod vedením p. Magdalény Furmánkovej. Rezké tance, úsmevy dievčat, bystré nohy, krásne vrkoče, pestré kroje, bez chýb zvládnuté vystúpenie si zaslúžilo dlhotrvajúci potlesk. Všetkým sa to páčilo. Vďaka patrí aj rodičom vystupujúcich, ktorí svoje ratolesti na vystúpenie priviezli. Najstarší členovia sa vrátili v spomienkach do čias svojej mladosti. Nezabudli sme ani na našich jubilantov, ktorí obdržali malý darček.

Po podaní dobrej večere, kávy a zákuska nasledovala súťaž Hraj a vyhraj, ktorá sa môže uskutočniť iba vďaka sponzorom a na ktorú sa všetci tešili. Ešte raz ďakujeme tým, ktorí organizátorom prispeli svojimi darčekom. Niektorým sa darilo v súťaži viac, iným menej. Akcia sa ukončila zaspievaním piesne Tichá noc, svätá noc.

E. Nosálová, členka výboru

Spoločenská kronika

Manželstvo uzatvorili

1.10.2016	Marián Špirka
z Horného Srnia
a Katarína Bečárová
z Drietomy
1.10.2016	Jakub Lipták
z Horného Srnia
a Adriana Ďurišová
z Nemšovej
8.10.2016	Miroslav Zajíček
z Trenčianskej Teplej
a Nikola Papierníková
z Horného Srnia
22.10.2016	Juraj Miklátek
a Zuzana Hiklová
oba z Horného Srnia

Naši noví občania

7.10.2016	Stela Vydrnáková
9.10.2016	Peter Meščánek
17.11.2016	Maroš Vodička
18.11.2016	Andrej Papierník
26.11.2016	Jonáš Prošňanský
5.12.2016	Branislav Kaščák

Navždy sme sa rozlúčili

14.10.2016	Ing. Jozef Černička
18.10.2016	Emil Hošo
3.11.2016	Pavína Huňová
11.11.2016	Ján Štefánek
21.11.2016	Jozef Šišovský
23.11.2016	Jozef Turák
24.11.2016	Jozefa Pisettová
25.11.2016	Monika Mazánová
6.12.2016	Anton Kristín
8.12.2016	Mária Zajacová

Trojkráľové spievanie

Pozývame vás na ďalší ročník tradičného speváckeho koncertu, ktorý sa uskutoční v piatok 6. januára 2017 o 15,00 v kostole v Hornom Srni.

Vystúpia ženský spevácky zbor **Srňan** a mládežnícky zbor **Kekus Chorus**.

Svoje články alebo námety posielajte na adresu lipovec@hornesrnie.sk